

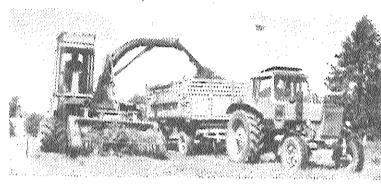
LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

VISU ZEMĀJU PROLETARIES,
SAVENOJETIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
26. JUNIJA
Nr. 76 (5460)

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Mākslā 3 kap.

GANĀMPULKAM — LABU LOPBARĪBU

Ari zāles milti ir vajadzīgi

Zāles miltu ražotājiem plāni šogad ir nelieli, ko nespēja tagad, var atlikt arī uz rudens pusē, uz atālēm. Rajonā jāsarūpē 2 605 tonnas šīs lopbarības, bet ir vēl tikai 517 tonnas, tas ir — uzdevuma piektā daļa.

Piemēram, Rudzātu padomju saimniecība ieplānojusi 200 tonnas, bet nav vēl neviens. M. Gorkija kolhozs domā saražot 150 tonnas, saražotas 2, un tam līdzīgi. Te lūzuši un plīsuši agregāti, vairāk stāvējuši dīkā, nekā darbojušies, un tieši tajā laikā, kad bija applaujas ganības, kad bija svalga zāle, kas ir visbagātākā ar vitamīniem. M. Gorkija kolhozā šā tā aggregāts salabots, strādājis, bet Rudzātu padomju saimniecībā tā arī palicis bez dzīvības. Abas šīs saimniecības, kā arī Kirova kolhozs, minēti Latvijas KP rajona komitejas biroja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas kopīgajā lēnumā, kurā kritizēts rajona vienotais inženierītehniskais dienests. Tā vairāk dēļ šo saimniecību aggregāti AVM izrādījās nederīgi savalīcīgai un drošai darba uzsākšanai. Kirova kolhozā saražotas 66 tonnas zāles miltu, bet abās pārējās saimniecībās, kā redzams, uzdevumu izvilde apdraudēta.

Tāpat rajona inženierītehniskā dienesta pārvīras attiekmes dēļ labākos terminus zāles miltu ražošanā nokavēja arī citas saimniecības. Pašlaik vistuvāk šīs lopbarības ražošanas plāna izpildei ir Raina kolhozs — 83 procenti, Aglonas padomju saimniecība — 63 procenti. Trešajā vietā ar 50 procentiem ir kolhozs «Dzintars», 36 procentus no uzdevuma veikuši kolhoza «Nākotne» zāles miltu ceha laudis.

A. RĀNCĀNS

Pārskats

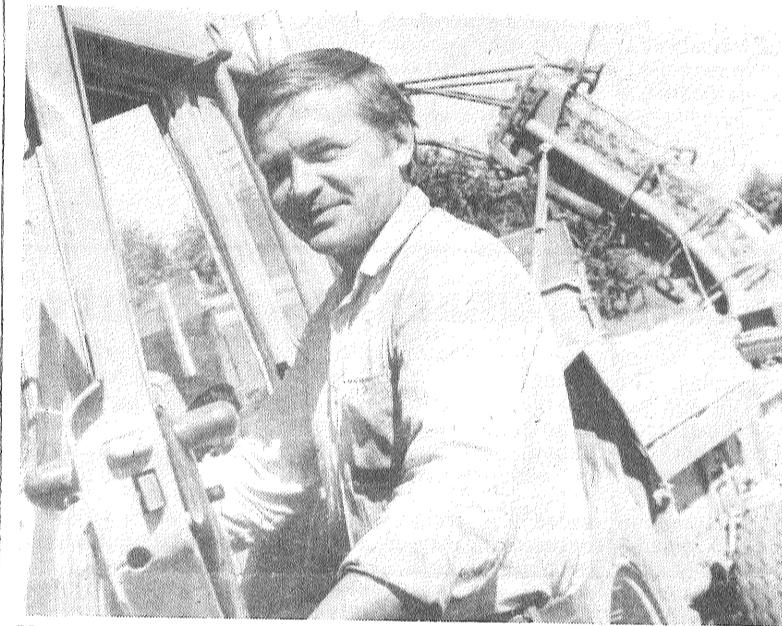
par lopbarības sagādi rajona
saimniecībās līdz šā gada
25. jūnijam
(plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Sagatavots zāles lopbarības			
	bari bas vieni- bas	siens	skāb siens	
«Nākotne»	61	37	75	
«Sīlukalns»	53	60	70	
K. Marks	52	46	60	
«Sark. ausma»	49	52	73	
«Dzintars»	48	54	53	
Raina	42	62	27	
Suvorova	42	36	25	
M. Gorkija	40	51	50	
«Kr. Oktjabrī»	39	52	50	
Kirova	38	55	24	
«Vārkava»	37	70	12	
Lenina	35	44	39	
Oškalna	34	30	52	
«Zelta vārpa»	33	26	50	
Dzerīnska	32	59	—	
Aglonas p. s.	32	43	20	
«Rīts»	26	85	2	
Rudzātu p. s.	22	39	20	
«Dubna»	20	37	18	
Rušonas p. s.	16	26	13	
RAJONA	37	46	40	

Kirova kolhoza laudis galvenos, spēkus veltījuši sausa siena sagatavošanai. Labi strādā mehanizatori Jānis Pastars, Pēteris Caunāns un Volfrīds Elsts. Apzinigi savus pienākumus veic arī sošeri Vorjomejs Fjodorovs, Leonards un Jānis Mičuši, kuri presētā siena kipas nogādā uz šķūniem.

ATTĒLĀ: lopbarības sagatavošanā labi strādā mehanizators Jānis Pastars.

J. SILICKA foto

Sacensības uzvarētāji

(pēc agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām
laikā no 16. līdz 23. jūnijam)

KOMPLEKSĀS TEHNOLOGISKĀS VIENĪBAS

Kolhoza «Rīts» vienība, vadītājs Stānislavs Lietavnieks, sagatavoti no plāna 66 procenti nosacītās lopbarības.

K. Marks kolhoza vienība, vadītājs Jānis Brics, sagatavoti 43 procenti.

Lenina kolhoza vienība, vadītājs Anatolijs Movrenieks, sagatavoti 41 procents no plāna.

ZĀLES MILTU RAZOSANAS POSMI

Aglonas padomju saimniecības posms, vadītājs Pēteris Ukins, ar nosacīto aggregātu saražotas 33 tonnas.

Kirova kolhoza posms, vadītājs Jānis Broks, saražotas 22,5 tonnas.

Kolhoza «Dzintars» posms, vadītājs Juris Jaudzems, saražotas 18 tonnas.

Vēl tikai trīs saimniecības — kolhozs «Zelta vārpa» un Oškalna kolhozs, kā arī Rušonas padomju saimniecība — nav no plāvušas pusē no plānotajām zāļu platībām, tajā pašā laikā kolhozos «Rīts», «Sīlukalns». Kirova kolhoza pirmais plāvums veikts jau vairāk nekā 70 procentos platību.

Liela daļa saimniecību steidz izkaltēto masu drīzakā savākti, sakārtot atbrivotās platības, novācot tajās arī tā sauktu mazumu (nobirumi, nepilnīgi sacelts no vāliem u. c.), lai šīs platības ātrāk sagatavotu otrās ražas nosēmšanai — dod slāpekļa virsmeslojumu. Lai arī nelieks, to mērās lietus šur tur pārstaigāja rajonu, tāpēc virsmeslošana ir paša laikā, un zāle tūlīt sāks augt no jauna.

Plānotos lopbarības krājumus no pirmā plāvuma vien nesarūpēt, tādēļ laikus jādomā par labu atālu. Plāvuma savākšana rajona mērogā daudz neatpaliek, taču atsevišķas saimniecībās nesavāktais lopbarības ir daudz. Piemēram, kolhoza «Rīts» plāvējā vācējiem priekšā ir par gandrīz diviem simtiem hektāru, tāpat arī kolhozos «Zelta vārpa», «Krasnij Oktjabrī», «Sarkanā ausma», bet kolhozā «Dubna» — pat vairāk par trim simtiem

hektāru, līdzīgi ir arī Lenina saimniecībā. Jau vairākas dienas bijis bezlietus laiks, tātad tikai ašāk jāapgriež vāli un siens jāved uz šķūniem. Piemēram, loti blīvi plāvējā un masas vācēji strādā kolhozos «Sīlukalns», «Nākotne». M. Gorkija un Suvorova saimniecībās, kur starpība ir tikai daži desmiti hektāru. Tas lieku reizi pierāda, ka vajadzīga tikai laba griba.

Jārunā arī par kvalitāti. Bieži vien gadās redzēti saimniecības, ka masas pārvadāšanā no laukuma uz uzglabāšanas vietām neizmanto transporta līdzekļus ar paaugstinātām bortiem. mašīnas un traktorus dzēnā pustukšus. Tas nekur neder: darba ražīgums mazs, degvielas patēriņš liels, nereti arī plaujas aggregātiem iāstājas, kamēr sagaida masas vedējus.

Jāorganizē arī mazuma savākšana. Zāles masa nobirst pagriezenos, kāds specīgākais vēja pūtēns to norauj arī uz taisna posma vai arī transports nespējīt precīzi izsekot plāvējam vai savācējam. Tāpat ir grūti sacelti visu līdz pēdējam salīmam sienu no vāla, braucot pa to ar savācējpresi — paliek lielāki vai mazāki «celini». Te pašā laikā laist uz noplautaiem laukiem zirgvilkmes grābekļus

APSPRIEZAM PSKP CK LĒNUMU PAR CINAS PASTIPRINĀSANU PRET BEZSTRĀDES IENĀKUMIEM

Komunisti, visi rajona darbā audis aktīvi iesaistījušies PSKP CK lēnuma «Par pasākumiem, kas veicami, lai pastiprinātu cīnu pret bezstrādes ienākumiem» apspršešana. Tieki noteiki konkrēti pasākumi, lai Istenot lēnumu.

Tā ir mūsu goda lieta

«Latvijas agrokīmijas» rajona apvienības laudis cīnu pret bezstrādes ienākumiem lielā mērā saista ar centrālās bāzes celtniecības drīzāku pabeigšanu. Par to tika runāts atlātājā partijas sapulcē, kurā apsprendā PSKP CK lēnumu.

Jaunā tehnika bieži stāv zem kļašas debess un bez uzraudzības. Strādnieki dažreiz piesavinās detaljas no savu biedru mašīnām un agregātiem. Kā parādīja tautas kontroles grupas priekšēdētāja pārskats, tautas kontrolleri ir pasīvi, viņi maz uzmanības pievērs darba laika racionālai izmantošanai, degvielas un smērvielu taupīgai izletošanai. Sos materiālus nereti izmanto, lai

«palīdzētu» draugiem no citu vienībiem, personiskājām vajadzībām. Prasīgākajā jābūt administratīvai, bet tā patlaban nepieteikami operatīvi un principiāli reaģē uz priekšlikumiem un kritiskajām piezīmēm, kurās, pie mēram, izsaka tautas kontroles grupa. Lai tā nebūtu, kā tika uzsvērts sapulce, administratīcās pārstāvjiem un visu rangu vadītājiem pašiem jābūt godīgiem.

Lūk, no šādām pozīcijām mēs vērtējam līdz šīm pavelkto un sākam Istenot PSKP CK lēnumu.

V. PETROVA,

«Latvijas agrokīmijas» rajona apvienības partijas pirmorganizācijas sekretārs

A tābildībai jābūt stingrākai

Rudzātu padomju saimniecības pirmā brigāde patlaban strādā pēc kolektīvā darbuzņemuma metodes. Uz šo progresīvo darba organizācijas formu pāriet arī sovhoza administrācijā. Sie apstākļi noteica arī nopietno atlieksmi, ar kādu saimniecības kolektīvs uzņēma PSKP CK lēnumu par cīnas pastiprināšanu pret bezstrādes ienākumiem.

Visu uzmanību turpmāk veltīsim to cēlonu novēršanai, kuri rada iespēju atsevišķiem cilvēkiem gūt personisku labumu bez-

V. BERNĀNS,

Rudzātu padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

Darbs prasa vīrišķību

Vārdi «bezstrādes ienākumi», manuprāt, jāsaprot jo plašā nozīmē. Gribu minēt vienu pie mēru. Nesen, kad tveicīgajās dienās pilsētā trūka kvasa, Līvānu pilsētas izpildkomitejas partijas pirmorganizācijas tautas kontroles grupa uzdeva man pie dalīties reidā — pārbaudit, kas īsti noteik mūsu limonādes cehā. Atklājās, ka atbildīgu darbinieku nolaidības dēļ dala kvasa sabojājusies — 900 litru dzēriena iepludināts kanalizācijā. Tiesa, šajā gadījumā neviens skaidru naudu kabatā neiebāza, bet... valstij zaudējumi radīti. Un par to vainigie ir jāsoda.

Un vēl viens piemērs no šī pasa ceha darbības. Rajona iedzīvotāji zina, ka pēdējā laikā netiek pienemtas tukšās pudeles (par to bija sludinājums arī rajona avīzē). Iedomājieties tikai, cik daudz tukšu pudeļu sakrājies, tās mētājas visur. Taču tieši tukšu pudeļu trūkuma dēļ Līvānu limonādes cehā viena strādājošo maina divas dienas garlaikojās dīkā. Neticami, bet fakts! Cik un kādi radās zaudējumi?

Ir daudz veidu un iespēju, kā gūt bezstrādes ienākumus. Šīs iespējas rodas tāpēc, ka mums vēl ir viens otrs trūkums un nepilnība, dažkārt nav vajadzīgās organizētības. Gribu uzsvērt, ka cīna pret negatīvām pārādībām būs sekਮga tikai tad, ja mēs visi un katrs atsevišķi spēsim būt principiāli un arī vīrišķi.

M. Volkovas stāstījumu pierakstīja

L. GALAKTIONOVA

Partijas dzīve: birojs un kadri

Pēdējais vārds nav teikts

Kur ir tā robeža, kad labais kļūst par launo? Mēs grībējam rast atbilstošu ū ū jautājumu, iepazīstoties, kā Līvānu PMK partijas birojs veic kadru audzināšanu un izvietošanu dažādos atbildīgos amatos.

Pārsteidza skaidri redzamas pretrunas. No vienas puses — izveidota, varētu domāt, sekmīgi funkcionējoša, pārskatāma sistēma darbam ar kadriem. Par tās sastādalām kļuvusi ikgadējā speciālistu atestācija, viņu atskaites, mērķtiecīga profesionālā orientācija, biedru tiesas, kā arī administrācijas darbības kontroles komisijas aktivizēšanās. Visi šie pasākumi deva labu rezultātu.

Piemēram, samazinājusies kadru mainība: pagājušā gada pirmajos četros mēnešos tā bija 7,6 procenti, bet šogad — 3,6 procenti. Salīdzinot pagājušā un šīgada pirmo ceturksni, darba ražīgums audzis par 2,3 procentiem straujāk. Samazinājusies celtniecības un montāžas darbu pašizmaksas.

Bet — citādi vērtējot: šī gada četros mēnešos no organizācijas aizgājuši 26 cilvēki. Vienpadsmitajā piecgade 114 darbiniekus saņēma dzīvokļus, 57 no tiem no darba aizgāja. Un, visbeidzot, aprīli darbu plāns izpildīts tikai par 44 procentiem.

Tātad — vaj nu organizācijā maz tiek strādāts ar cilvēkiem, vai arī šīs darbs nedod plenācīgo rezultātu. Var būt gan viens, gan otrs. Un atkal rodas jautājums — kāpēc?

Uzņēmuma partijas pirmorganizācijas, kā arī darba kolektīva sapulcēs turpinās nebeidzami strīdi par sliktu darba organizāciju, inženiertehnisko darbinieku vāju darbu, daudziem trūkumiem un nekārtībām. Lūk, ko aprīli partijas sapulcē telca celtņa vadītājs B. Roizmans:

— Kamēr mūsu brigādē norisinājās konkurs par labāko mūrnieku, javu pieveda laicīgi — pirms pulksten astoņiem. Konkurss noslēdzās, un javu sāka pievest tikai ap desmitiem. Ja tā, tad lai brigāde pati izlej, kad tai sākt darbu.

Administrācijai adresētās sūdzības un apvainojumus PMK galvenais inženieris I. Nilovs izskaidro vienkārši:

— Inženiertehniskie darbinieki neierodas brigāžu darba vietās.

Mēneša laikā netiek atrisināti strīdgriezīgi jautājumi, kurus strādnieki min partijas sapulcēs.

Kāpēc tā notiek? Atbildi komunisti sniedz paši. Vienā no Līvānu PMK priekšnieka O. Bubnovska agrākājām atskaltēm

par to, kā viņš ievēro partijas Statūtu prasības un darba plenākumus, viņš tika kritizēts par to, ka praktiskajās lietās atvieto vidējo tehnisko personālu, tādējādi ierobežojot speciālistu iniciatīvu. Priekšnieka darbā bija tāds periods, īespējams, kā komunistu atklāta kritika lika viņam pakāpeniski laboties šajā ziņā. Tomēr negatīva parādība ir vēl jutama darba attiecībās. Lūk, pavism nesens gadījums.

Viens no meistariem, vadoties pēc savām iecerēm, darbam iecirknī bija prasījis pašizgāzēju. Taču priekšnieks atcel meistarā lēmumu un, vadoties pēc saviem iestātēm, atsuta traktoru ar piekabi. Domājams, ka gan meistarā, gan priekšnieka rīcībai bija zināms pamatojums. Neapspriedīsim, kurš vairīgs, kurš nē. Nāk pārā kāda darbaudzinātāja mācība, kura neaizmirstas.

Tas bija SCO. Viņš, zinot, ka tu rīkojies nepareizi, it kā tūšam gaidīja lietas nobeigumu, lai pēc tam vienkārši ar acīmredzamī varētu izskaidrot klūdu. Viņš nekad neuzspieda savu lēmumu, pat tad ne, ja tā neievērošana bija saistīta ar zināmīlem materiāliem zaudējumiem. Konkrētā situācijā viņam vispirmā kārtā bija svarīga padotā autoritāte viņa paša acis.

Bet Līvānu PMK meistarū autoritāte ir visai zema, kas arī tiek atzīmēts sapulcēs. Meistari attaisno savu inertumu ar frāzi: «Kā priekšnieks teiks, tā arī būs».

Vai šeit neslēpjās cēloni, kāpēc administrācijai, partijas pirmorganizācijai neizdodas uzlabot strīdi arī rīkojību ražošanā?

Celtniecības organizācijā nav mūsdienām atbilstošas kontroles par vadības rīkojumu izpildī.

Krize — tāds ir stāvoklis, kādā, spriežot pēc notiekošā, atrodas Līvānu PMK kolektīvs. Veidošanās krize...

Ne Līvānu PMK priekšnieks, ne partijas organizācijas sekretāre nav nostrādājuši organizācijā pat trīs gadus. Jā, arī viņu darbības sākumā organizācijas saimniecība bija visai nolaista. Protams, vēdējais vārds vēl nav teikts. Tas ir vadības un kolektīva ziņā, kolektīva, kuram jākļūst vienotam un stipram. Pie tam šīs process nedrīkst ievilkties bezgalībā.

I. ZAICEVA,
Latvijas KP rajona komitejas
instruktorė
L. GALAKTIONOVA,
laikraksta «Leņina Karogs»
partijas dzīves nodalas vadītāja

Nešaubīdumies šķiras no durgas ķaru laika relikvijas bijušais ar Suvorova ordeni apbalvota 130. latviešu strēlnieku korpusa karavirs A. Zaitūlins, kas dienēja 6. brigāde, kurš komandieris bija Padomju Savienības Varonis J. Berziņš. Vairāk nekā četrdesmit gadus vecas fotogrāfijas, kurās redzami 6. brigādes pontonliecīji, viņš atsūtīja Rīgas 2. pagarinatas dienas skolas kauju slavas muzejam no tālā Irkutskas apgabala. Par muzeja izveidošanas vēsturi un bagāto eksponāciju, kas veltīta strēlnieku korpusam, kara veterāns uzzināja no laikraksta Informācijas.

Izmantojot publikācijas un rakstot vestules bijušajiem frontiniekiem, muzeja entuziāsiem izdevies gandrīz divdesmit gadu laikā savakt vairāk nekā 4 tukstošus fotu vertīgu materiālu par strēlnieku korpusa kauju ceļenu.

ATTELA: atvašinātais gvardes pulkvedis Ansis Kalve tiekas ar pionieriem.

V. SEMJONOVA foto (LATINFORM)

Labas zināšanas vēsturē

Turpinās eksāmeni rajona vienus skolās. Tieki vērtēts gan skolotāju, gan skolēnu darbs, skaidrāk klūst redzami ne tikai panākumi, bet arī trūkumi, kādi pieļauti mācību un audzināšanas darbā.

Vestures un sabiedribas mācības eksāmena galvenais uzdevums nav tikai pārbaudīt skolēnu atmiņu un to, kā viņi zina vēstures faktus un notikumus. Svarīgākais — cik dzīlas ir skolēnu zināšanas, kā viņi izprot sabiedribas attīstības likumsakarības, kā orientējas mūsdienu dzīves notikumos.

Līvānu 2. vidusskolā šajā eksāmenā komisijas priekšsēdētājs bija skolas direktors Ivars Grigorjevs. Jau laikus viss rūpīgi pārdomāts un sagatavots, piešienām izvietotas kartes, uz galddiem — viss eksāmeniem nepieciešamais. Telpā valda miera, līetīšķa un reizē svilnīga atmosfēra. Lielajam vairumam skolēnu atbildes ir saturīgas un dziļas. Spēja izsekat vestures notiku-

mīem, to atlīstībā izceļot galveno, atklājot parādību sakaru, pamatojoties uz faktu materiālu. bija raksturga Svetlana Konstantinova, Natālijas Kukorevas, Igora Artemjeva, Sergeja Cirkina, Alberta Nikolajeva, Jelēnas Smirnovas un vēl citu skolēnu atlīdzību. Abās izlaiduma klasēs vuse audzēknū vestures un sabiedribas mācības eksāmenā saņēmuši telcamu novērtējumu.

Jāatzīst, ka zināšanas eksāmenos atbildība zināšanu gada vērtējumam, vairākos gadījumos tas bija pat augstāks. Ir gandarījums par jaunās pedagoģes Irinas Strašnovas nopletnu attieksmi pret mādīmo priekšmetu. Paliņdzīgu roku sniedz pieredes bāgātās pedagoģes Latvijas PSR Nopelnīem bagātās skolotājas Sofija Starovoļtova un Nina Po- mazanska.

Eksāmenā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodalas vadītājs Alfrēds Belavskis.

M. VITOLA

visās talkās nav vieglīs pārbau-dījums.

— Kāpēc pēc talkas neorganizētās aītībrīgādēs uzstāšanos? Kāpēc gan lauds nerorīkot talkās pilsētas objektos, plemēram, pilsētas parka labiekārtošanā?

— sacīja sarunu biedri. Un tē-sām, kāpēc gan ne?

Atminā, nāk Līvānu PMK galvenā inženiera I. Nilova priekšlikums ar uzņēmumu un pilsētnieku spēkiem talku laikā uzbrūvēt kapliču (nemot kāt vēl talkas, ko organizē pilsētas izpildkomiteja). Teiksmi, vieni šodien ieliek pamatus, otri citu reizi cel sienas un tā tālāk. Domā vēl nav pilnīgi nosformulēta, bet vai nereāla?

Diezis vārds ir vērts talkās strādniekus atraut no darbgaldiem, lai ieviestu kārtību telpās. Talka tācu mūs noskāpo augstāku nekā ikdienā rāzošanas rādi-tālu sasniegšanai. Tātad kārīm maksimāli sparīgi jāstrādā savā darba vietā. Ar sakopšanu īānadarbojas pastāvīgi (atkārībā no tā, cik sakrājies netīrumu un atkritumu katras darba dienas beigās).

Komunistiskās sestdienas talkas organizētības sava veida mēram, laužu pareizas noskānošanas spraigam darba ritmam rezultātam jābūt tādam, lai katrs strādnieks varētu ar lepnumu teikt: «Mans darbs ir vajadzīgs, es šoden pa veicu daudz, Mums bija talka!»

L. JURJEVA

Apbalvoti ar medaļu „Darba veterāns“

Ar medaļu «Darba veterāns», Preiļu rajona apbalvoti:

RAJONA CENTRĀLAS SLIMNI-CAS sanitāre Veronika Anspsoka, soferis Alberts Bašķo, sanitāre Leonora Beļzaka, medmāsa Vilja Vitova, strādniece Marfa Gavare, laborante Ernestīne Gavare, strādniece Vera Gražula, galvenā ārstētā vienīce Jevgēnija Dzerina, vecākās medmāsas Bronislava Draboviča, Nadežda Jepifanova, soferis Jānis Zeile, medmāsa Nadežda Kirilova, ārste Vilma Koķe, laboratorijas vadītāja Anastasija Kotova, feldsere Vilhelmine Lazareva, medmāsas Dzidra Madelāne, Leontīne Mānullova, ārste Dzintra Ozolina, feldsere Olīva Podskočija, soferis Roberts Priklis, sanitāre Marija Romanova, soferis Julians Sondors, laborante Helēna Spārāne, medmāsa Janīna Spike, soferis Stanislavs Sudnīks, labo-rants Antons Upenieks, akūstere Zaiga Upeniece, soferis Pēteris Usātskis, medicīnas statistiķe Anastasija Fadjejeva, medmāsas Olga Fedotova un Ruta Marītonova;

PATERĒTAJU BIEDRĪBAS zo-nas direktore Irina Agējeva, strādniece Lūcija Armanova, strādnieks Kuorilans Bažānovs, prečīzne Valēntīna Baranova, pārdevēja Anna Vārna, Valen-tīna Vilkausa, vecākā ekonomiste Erika Gornika, soferis Vasi-lis Grigorjevs, strādniece Anna Dukšte, galvenā grāmatvede Marija Dubovska, pārdevējas Nina Zidkova, Antonina Ivanāne, konditore Genovefa Kažemaka, galvena grāmatveža vietniece Alīse Kolosova, pārdevēja He-lēna Laura, noliktvases vadītāja Marta Lāce, veikala vadītāja Anīsia Maļuhina, pavāre Natālia Orlova, pārdevēja Genovefa Salenieks, strādnieks Daniels Titovs, pavāre Marija Čalca, noliktvases vadītāja Galina Čīša, strādniece Līdija Jasino-vica;

LIVĀNU EKSPEIMENTĀLA MAJU BOVES KOMBINĀTA strādnieki Jānis Ancāns, Genādijs Barstoks, inženiere Anna Vilecīka, strādnieki Tekla Brīška, Jānis Brīška, Vasilijs Vasīlievs, Monika Veigule, Ivans Vojevoda, Stanislavs Divra, Viktors Iva-novs, Jevgēnija Kivlenieka, no-das priekšnieces Vera Zejduka, dežurante Marija Merkulova, vecākā inspektore Veneranda Nikitina, strādnieki Tamāra Mi-hailova, Palmira Nikitina, Va-leinīna Tihonova, Juris Harau-zovs;

RAJONA APTIEKAS kasiere Vailīa Bokāne, vecākā provizore Jevgēnija Boreiko, sanitāre Anna Gatīja, aptiekas vadītāja Helēna Gaura, kasiere Valentīna Gerīna, farmaceite Ligija Grībute, sanitāre Monika Grībute, aptiekas vadītāja Elza Kalvāne, strādniece Genīja Kudrjavceva, kasiere Emīlija Madelāne, farmaceite Veronika Peise, galvena grāmatvede Janīna Smāne, aptiekas vadītājas vietniece Jekaterīna Stepanova, farmaceite Veneranda Upeniece, kasiere Valentīna Jacke-va;

MELIORĀCIJAS SISTĒMU DAUGAVAS AUGSGALĀ PĀRVALDES strādnieki Jāzeps Ans-poks, Franciska Bārbale, Jāzeps Priklis, Ivans Trifonovs, Antons Jaudzems;

LIVĀNU EKSPEIMENTĀLAS BIOKĀMISKĀS RUPNĪCAS strādnieki Irēna Brīška un Anīs Mihailovs.

Ciriša ezera krastos

Amatleru jeb sporta zvejošana klūst ar vien populārāku. Ar to nodarbojas cilvēki, kuri ir tuvi ar dabu, kuri mil ūdenus. Vini spēj pamosties un uzceļties vēl pirms saullēkta, lai dotos uz upi val ezeru.

Lātgaļas gleznainā daba, ūdenis un zīvīm bagātie ezeri pieauga gan vietējos zvejniekus un makšķerniekus, gan tūristus, kuri apceļo šo zilo ezeru zemi.

Un, lūk, jūnija dienās, kad Ciriša ezera krastus klāj zaļā rota, kad ezera ūdens ar katru dienu klūst siltāks, notika rājona makšķernieku spēku parbaude par veiksmīgāko lomu.

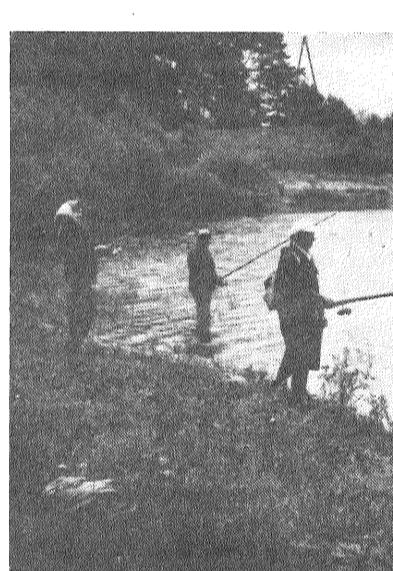
Pirmajā grupā startēja iestāžu un uzņēmumu komandas: Valsts lauksaimniecības rāzotās tehniskās nodrošināšanas komitejas rājona apvienības, rājona agro-rūpniecības apvienības, Preiļu siera rūpniecības, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes, Līvānu eksperimentālā māju būves kombinātu, stikla fabrikas un eksperimentālās biokimiskās rūpniecības makšķernieki. Otrajā grupā bija padomju saimniecību «Agloņa», «Rudzāti». Kirova kolhoza makšķernieki.

Vēl neliels brītiņš. Savā darbā jau iejušies tiesneši, sacensību dalībnieki saņem instrukciju un izklīst, lai izvēlētos laimīgo vietu krastā. Vienīgais noteikums — lai komandas dalībnieki viens no otrs atrastos 35 — 40 metru attālumā.

Gan biežāk, gan retāk atskan ūdens šķaksti. Makšķernieki izvelk pirmos lomus — cienījama svara asarus, savā brīnišķajā sudraba rotā iezāigojas raudinas. Sacensības turpinās. Makšķernieki vērīgi uzmana plūdinu, kuri

diemžēl pavasam mierigi skalojas ezerā ūdenos. Laika apstākļi nav sevišķi labvēlgī zvejai, jo zīvīm šāda nepātik tuvoties krasotam. Lūk, arī lietus sāk smidzināt. Labi, ka tas neielgst, un saule atkal liek sajust jūnija dienas svēlmi.

Krastā pie salīnas ezera zilgmiņi pacietīgi vēro Līvānu stikla fabrikas makšķernieku Jānis Ceirāns. Minūtes piecas, desmit viņa makšķeres plūdinš ir nekustīgs. Tad plūdinš sakustas, pazūd zem ūdens un atkal parādās virs tā. Sāda reizē, protams, gribas makšķeri celt tūdal krastā, taču steigties nedrīkst. Sekundi ilga pacietība, un makšķernieks ar precīzām kustībām velk krastā savu lomu. Jānis Ceirāns guvums šoreiz bija kriets līnis, kurš ar savu likteni negribēja vis tik vienkārši samierināties. Bronzas

Piedāvā rajona bibliotēka

Lasītāji var iepazīties ar krājumu «LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS XXIV. KONGRESA MATERIĀLI». Šeit dots detalizēts pārskats par kongresa darba qaitu, publicēti referāti, kas tika noslēgti kongresā, kā arī kongresa plenēmīte lēmumi.

Zurnālisti I. Būmanes publicētiski aprakstu krājumā «GROTA BARJERA» stāstīt par to, kā pēdējos qados, īstenojot partijas un valdības lēmumus, mainījis sociāli ekonomiskā situāciju republikas vajājās un vidējās saimniecībās.

Jānis Korčaks — izcilais polūrakstnieks, pedagoģs un ārsts — pirms 60 gadiem ir uzrakstījis darbu «KA MILET BERNU». Taču ar savu viengabalaino un dzīlo skatījumu arī mūsdienās tas ir viens no vispārliecinošākajiem darbiem par bērniņu. Brīnumaina arī bijusi šīs grāmatas tapšana. Atbalsojot autora gadījumā ilgi krātoši vērojumus un grūti dzīmušos atklājumus, tā radusies nevis kabineta klausumā, bet no pirmā līdz pēdējam vārdam uzrakstīta frontē.

Lielā interešantu dokumentāju aprakstu piedāvā P. Dzilnī un K. Klāvs — «BANKROTS». Aprakstā parādīta un atmascota burzūzīstikās Latvijas sociāldemokrātu un viņu tā dēvētās Ārzemju komitetas un tās lideru nodevīgā pretautiskā rīcība pagāinē un tagadnē. Izgaismojot darbību rietumā speciālo dienestu kalpībā emigrācīlā un Latvijā.

Nopeinīem bagātās kučūras darbinieki, filozofijas zinātnis doktors V. Hausmanis lasītāju vērtējumā nodod dokumentāli biogrāfisku zīceri «VELTA LINE».

Gadsākājēja «LATVIESU MOZIKAS» rakstu krājuma 17. iādienā risināta aktuāla mūzikas dzīves jaunrades, atskanotāmākās atspoguļojuma, folkloristikas tematika.

Savus lasītājus meklē Viktora Kalniņa (Vika) otrā dzeļo grāma-

ta «ELEKTRONISKAIS PAGĀNS», stādījnieka vārds nav svešs, sevišķi jaunatnes vīdū, galvenokārt viņa dziesmu tekstu dēļ. Būtiskākā atzīna, ko pauž šīs dzeļolu krājums, — pasaule ir millesības akts, cilvēcības akts. To pārtraucot, draud bojēja.

Dzējas mīlotāji tāpat varēs iepazīties ar V. Brutānes krājumu «PLAUĀKS UZ PIERĒS», K. Elsberga «BEDĀS UZ NEBĒDU», M. Kerlinas un vēl triju autoru grāmatu «CĒTRI».

Ievērojamā krīvu padomju rakstnieka K. Paustovska pirmās romāns «ROMĀNTIKA», ko saņem latviešu lasītāji, ir vēstījums par to, ko pieredzējis autors val kam vīnš bijis liecinieks.

A. Lihanova vārds latviešu lasītājiem pazīstams no agrāk iznākušiem darbiem, tādiem kā «Maldi». «Labi nodomi» u. c. Tagad sēriā «Jaunības bibliotēka» saņemis stāstu krājums «AUGSTAKAIS SODS», kurā apkopoti arī daži aizrāk publicēti stāsti. Rākstnieka ētisko ideju paudīti ir bezgalīgi labi redzīgi. Viņi iestājas par neaizsargāto, vienkārši dodas tur, kur bēda kļauve pie durvīm.

Ziedru vīdējās paaudzes autora Lennarta Frika (īris grāmatas par paaudzi Martinu — pats autors devē par jaunatnes romāniem — ir viņa visvairāk lasītie darbi). Tās tulkojas vīzīmēs divpadsmit valodās. Divas pirmās apvienotas vienā grāmatā, to saņem arī latviešu lasītājs, «DRAUDI, PĀRPRATUMS» — tā saucas šī grāmata, ko ar interesu izlasījis jebkurs lasītājs.

DZ. STUPĀNE, rajona centrālās bibliotēkas bībliogrāfe

Redaktors V. PETROVS

spīduma līnis vēl brīdi plaukšķinājās ar savu spēcīgo asti un tad pierima. Makšķernieka acis spīdēja sajūsma par dāsnajiem Cīriša ūdeniem. Lūk, tā ir īsta makšķernieka laime! Kā vēlāk noskaidrojās, Jānis Ceirāns individuālajā vērtējumā kļuva par šo sacensību uzvarētāju.

Ap pusdienu laiku svēra lomu. Sacensību dalībnieki bija jūtami noguruši, taču — vienlaikus pašapmierināti, lika uz svaru kaušiem savus guvumus. Pirmajā grupā uzvarētāju gods sadalījās šādi: Līvānu stikla fabrikas makšķerniekiem bija 5 kilogrami 570 grami, Preiļu siera rūpniecības komandai — 3 kilogrami 270 grami, Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības sportistiem — 2 kilogrami 840 grami zivju.

Sieviete zvejnieki zābakos ar makšķeri rokā. Sacīsiet, ka visai reta aina. Jāpiebilst, ka šoreiz līdzīgas stiprā dzīmuma pārstāvjiem makšķernieka laimi izjuta valrākas sacensību dalībnieces, pierādot, ka arī viņas zīna iestāje noslēpumus. Lielisku paraugu visiem sacensību dalībniekiem parādīja padomju saimniecības «Agloņa» pārstāvē Andra Anspoka, kura uz tiesnešu svaru kausa nolika 1 kilogramu 460 gramus zivju. Andai izdevās apsteigt ne tikai pārējās makšķernieces, bet arī ne vienu vien vīriešu kārtas zvejnieku.

Pēc uzvarētāju apbalvošanas sacensību dalībnieki posās mājup. Zaudētāju nebija. Visiem paliks atmiņā Ciriša piekrastes bagātie ūdeni, smaržojošā zīvju zupa, labs garastāvoklis.

ATTĒLA: sacensības makšķerēšana.

O. DUBININA teksts un foto

MALNAVAS SOVHOZTEHNİKUMS

uzņem audzēknus ar astongadīgo izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs.

Mācības notiek latviešu un krīvu valodā.

Mācību ilgums agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi un 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai.

Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehnika elektrīķa, tehnika mehānika vai grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācību ilgums agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi un 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai.

Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehnika elektrīķa, tehnika mehānika vai grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Audzēknī, kas sekਮīgi mācās, saņem 30 rīb. stipendiju mēnesi, telcamnieki — par 25 procēntiem, valrāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībām komandētie — par 15 procentiem liešāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.

Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodalās iestājās eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodalā no iestājā eksāmeniem atbrīvoti audzēknī, kuri mācījušies uz «4» un «5», pārējām jāliek iestājā eksāmeni dzīmtajā valodā (diktāts) un matematikā (vārdā).

Iestāju eksāmeni notiek no 25. jūnija līdz 5. jūlijam un no 1. augusta līdz 20. augustam.

Stājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti: tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veldlāpu var saņemt tehnikumā), dokuments par astongadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (origināls).

Izzīna par veselības stāvokli (086/y veldlapa), četras fotokartītes (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatības (reflektantiem, kuriem ir praktisks kā darba stāzs), norīkojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cīta iestāde, organizācija, uzņēmums).

Iestājoties, jāuzrāda dzīmānas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona paklauti karadienestam, karadienestā iestācīmā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavai, Kārsavas stacijai, ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnavas.

Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p. n. Vitoli, Malnavas sovhoztechnikums. Telefons 31274 vai 33106.

VIESITES 65. PROFESIONALI TEHNiska VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gada uzņem jauniešus un jauniešus ar 8 kļaušu izglītību šādās speciālitātēs:

melloratīvo darbu mehanizātors, zivkopis,

lopkopības meistras ar mājturības iemāņām, mūrnieks — konstrukciju metinātājs.

Mācību ilgums visās speciālitātēs — 3 gadi.

Dokumenti jāiesniedz līdz 1986. gada 1. septembrim. Iestājekāsāmeni nav.

Adrese: Jēkabpils rajons, Viešīte, Smilšu ielā 39. Tālruni — 45157, 45262.

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krīvu val. 3 732 eks.).

Laikraksts iespiesta Latvijas PSR Valsts Izdevniecības, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības ietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpili, Valkas ielā 1.

Indeks 68169.

1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Pas. 797.

FR. ROZINA MALTAS

SOVHOZTEHNİKUMS

uzņem audzēknus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mechanizācijas, lauksaimniecības un civilas ceitniecības specialitatēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehnika, tehnika mehānika vai teknika ceitnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krīvu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jauniešus ar astongadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos — ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgie audzēknī saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un stipendiju.

Visās speciālitātēs uzņem tehnikumā bez iestājekāsāmeniem.

Dokumentus pieņem līdz 5. jūlijam.

Iestājoties jālesniedz šādi dokumenti: